

ใบความรู้เรื่อง คิดเป็น ทำได้ เขียนโครงงานอย่างสร้างสรรค์ (๑)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สรรบกลอน สรรวจรส เรียนรู้วรรณคดีผ่านโครงงาน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง คิดเป็น ทำได้ เขียนโครงงานอย่างสร้างสรรค์ (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๑๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

การเขียนโครงงาน

ความหมายของโครงงาน

โครงงาน หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือกระบวนการอื่นใดในการศึกษาหาคำตอบในเรื่องนั้น ๆ โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำ

โครงงานภาษาไทย เป็นการส่งเสริมความสามารถด้านภาษาไทยตามความสนใจ และระดับความรู้ของผู้เรียน อย่างมีทักษะกระบวนการ เพื่อตอบปัญหาที่สงสัย ได้มาซึ่งคำตอบและผลงานที่สมบูรณ์ โดยผู้เรียนเป็นผู้วางแผนศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปผล และนำเสนอผลการศึกษาด้วยตนเอง จนเกิดการเรียนรู้และเจตคติที่ดีกับวิชาภาษาไทย

ประเภทของโครงงาน

๑. โครงงานประเภทสำรวจ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อหาสาเหตุของปัญหาหรือสำรวจความคิดเห็น โดยใช้วิธีสำรวจและรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลที่ได้มาแก้ไขปรับปรุงร่วมกัน เช่น คำที่มักเขียนผิด คำทับศัพท์ในหนังสือพิมพ์ คำคมท้ายรถ การใช้ภาษาในนิตยสาร เป็นต้น

๒. โครงงานประเภททดลอง เป็นการศึกษาคำตอบของปัญหาใดปัญหาหนึ่ง การทำโครงงานประเภทนี้เริ่มจากการตั้งปัญหา การออกแบบการทดลองและดำเนินการทดลอง เช่น ฐปสมุนไพรไล่ยุง การปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน การปลูกพืชผักสวนครัวโดยไม่ใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

๓. โครงงานประเภทสิ่งประดิษฐ์ เป็นการศึกษาเพื่อคิดค้นหรือพัฒนาชิ้นงานให้สามารถใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเพื่อใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาทักษะให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น เตาอบพลังงานแสงอาทิตย์ การประดิษฐ์กังหันวิดน้ำในแปลงเกษตร เป็นต้น

๔. โครงงานประเภททฤษฎี เป็นโครงงานที่เสนอทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดใหม่ ๆ ในการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล โดยผู้จัดทำได้ตั้งกติกาหรือข้อตกลง อาจใช้กติกาหรือข้อตกลงเดิมมาอธิบายในแนวใหม่ เช่น การนำความร้อนด้วยคอมพิวเตอร์ การกำเนิดของแผ่นดินไหวในประเทศไทย เป็นต้น

ประโยชน์ของการทำโครงงาน

๑. คิดเป็น ปฏิบัติได้จริง และแก้ปัญหาจากเรื่องที่สนใจได้
๒. มีส่วนร่วมในการเลือกและกำหนดวิธีการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้นักเรียน
๓. เกิดการบูรณาการระหว่างความรู้ที่นักเรียนมีอยู่ในตัวกับทักษะที่ได้รับการฝึกฝนและสะสมอยู่ในตัวนักเรียน
๔. เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดอย่างอิสระ มีการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
๕. ได้สำรวจตนเองและความเชื่อมั่นในทักษะต่างๆ ที่ถนัด เพื่อพัฒนาเป็นทักษะชีวิตต่อไป